

РЕШЕНИЕ

№ 7779

гр. София, 21.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Ева Пелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7912** по описа за **2021** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Съвета за електронни медии /С./ срещу решение от 08.06.2021 г. по НАХД № 18338/2018 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 133 състав. С решението се отменя наказателно постановление /НП/ № РД-10-33/04.09.2018 г., издадено от председателя на С., с което на [фирма] ЕИК[ЕИК], се налага административно наказание "имуществена санкция" в размер на 5000 /пет хиляди/ лева на основание чл. 126, ал. 1 във връзка с чл. 127 ал.2 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ за нарушение на чл. 13 ал.3 вр. чл. 14 ал.4 от ЗРТ.

Касаторът оспорва постановеното съдебно решение като неправилно и моли за неговата отмяна. Твърди, че в АУАН и НП е посочена датата на извършване на нарушението и мястото. Изтъква, че не е изтекъл давностния срок по чл. 34 ал.1 от ЗАНН. Моли НП да бъде потвърдено. Претендира разноси без юрисконсуртско възнаграждение.

Ответникът – [фирма] редовно призван, не изпраща представител.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, 18 касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въпреки неточното възпроизвеждане на част от фактическата обстановка, установена от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Същото следва да бъде оставено в сила по съображенията, изложени по-долу.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил въз основа на събраните пред въззивната инстанция доказателства, че на 27.10.2017г. С. бил сезиран със сигнал от „М.“, че радио „Зорана“ излъчило три музикални произведения на 20.10.2017г. в нарушение на чл. 9 ал.1 от ЗРТ. [фирма] било доставчик на медийни услуги по смисъла на ЗРТ, като притежател на Индивидуална лицензия за доставяне на радиоуслуга № 1-055-01-01. С писмо то 28.11.2017г. С. изискал от доставчика да предостави контролни записи на радио „Зорана“ за посочената дата и часови диапазон. В отговор от 07.12.2017г. доставчика изпратил исканите записи на диск, но те били с лошо качество, така, че не можело да се извърши проверка. Отново с писмо от 18.12.2017г. С. изискала предоставяне на записи, от които да е възможно извършването на проверка. От последвалия отговор на 09.01.2018г. е видно, че [фирма] не разполага с други записи, в същото се сочи и причината за лошото качество, както и доказателство за нея.

Въз основа на изложеното бил съставен АУАН и издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна районният съд е стигнал до извод за незаконосъобразност на процесното НП. Разглеждайки обжалваното наказателно постановление, както и АУАН, въз основа на който то е издадено, съдът е счел, че са допуснати съществени нарушения на процедурата по издаването им. В съставения против дружеството АУАН и издаденото въз основа на него НП не било посочено мястото на извършване на нарушението и датата на извършването му. Нарушени били императивните изисквания на чл. 42, т. 3, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Съдът е коментирал, че при приемане на втория седмодневен срок, с изтичането на който С. счита, че е извършено нарушение, то при това положение следва да се приеме като дата на нарушението 29.12.2017г., от което следва, че срокът по чл. 34 ал.1 от ЦАНН изтича на 29.03.2018г. АУАН е съставен извън този срок – на 04.04.2018г., което винаги води до отмяна на издаденото НП, тъй като

административнонаказателното производство е било недопустимо.

Съдът е разгледал и спорът по същество, като е приел, че въобще липсва извършено нарушение на посочените норми, отделно е констатирал противоречие между обстоятелствената част на АУАН и НП с вменената като нарушена норма.

Така постановеното решение настоящия състав намира за правилно и законосъобразно. В него подробно са обсъдени наведените от касатора възражения, като изводите на съда, относно тяхната неоснователност се споделят от касационната инстанция в настоящия ѝ състав и не е необходимо да бъдат преповтаряни - чл. 221, ал. 2, изр.2-ро АПК. СРС мотивирано е изложил своите доводи относно допуснатите съществени процесуални нарушения при издаването на АУАН и НП.

СРС е анализирал подробно приложените по делото доказателства и въз основа на тях обосновано е приел, че при съставяне на АУАН са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и най- вече е допуснато нарушение на нормата на чл. 34 от ЗАНН, в посока съставяне на АУАН извън тримесечния срок от откриване на нарушителя, като СРС е изложил мотиви в тази насока, които настоящият съдебен състав напълно споделя, като наред с това следва да бъде посочено, че разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН/уреждаща давностните срокове/, сочи, че не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя.

Правилни са и изводите на съда касателно липсата на задължителните реквизити на АУАН и НП, водещи до издаването им в разрез с императивните изисквания на чл. 42, т. 3, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Не е посочено мястото на извършване на деянието, което е един от елементите от обективната страна на нарушението. Всяко деяние, съставляващо административно нарушение, има своите признаци от обективна страна, като мястото на извършването му е сред тях. Посочването на същото, наред с всички останали обстоятелства, свързани с извършване на твърдяното от наказващия орган нарушение, позволява то да бъде индивидуализирано. В съответствие с чл. 57, ал. 1, т. 5. НП трябва да съдържа описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават. В случая, описанието е неясно, като този порок не може да бъде отстранен по пътя на тълкуването или чрез други документи, съставени в хода на административнонаказателното производство с оглед строго формалния му характер. Горното, освен че ограничава правото на проверяваното дружество да узнае в какво се състои противоправното му действие, изпълнението на което води до ангажиране на отговорност, практически води до несъставомерност на така описаното в НП деяние. Приложение не намира разпоредбата на чл. 53, ал. 2 ЗАНН, доколкото се установяват допуснати нередовности при издаването на НП /чл. 57, ал. 1, т. 5-7 ЗАНН/, а не на АУАН, които не могат да бъдат санирани. Разпоредбите на чл. 42, т. 3 ЗАНН /за АУАН/ и чл. 57, т. 5 ЗАНН /за НП/ изрично сочат необходимите реквизити на двата акта, като мястото на нарушението и описание на нарушението са сред задължителните такива.

Поради гореизложените съображения настоящият състав счита, че твърдяното нарушение не е доказано по безспорен начин и липсват основания за ангажиране на административно наказателна отговорност на дружеството.

По изложените съображения касационната инстанция приема, че обжалваното решение е постановено на база събраните доказателства, които кореспондират помежду си, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е или не е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал процесуални нарушения.

Въз основа на изложеното, касационният съд приема, че при разглеждане на делото и постановяване на обжалвания съдебен акт, Софийски районен съд не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за касирането му. Решението е валидно и допустимо, постановено в производство без допуснати съществени процесуални нарушения. Същото е законосъобразно и правилно, и като такова следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - София град, 18 касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.06.2021 г. по НАХД № 18338/2018 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 133 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

